

C_2021471SL.01002601.xml
22.11.2021

SL

Uradni list Evropske unije

C 471/26

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 17. avgusta 2021 — Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-512/21)

(2021/C 471/33)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Aquila Part Prod Com S.A.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1.

Ali je s pravom Unije in zlasti s členoma 9(1) in 10 Direktive o DDV (1) ter z načelom davčne nevtralnosti združljiva praksa davčne uprave, da ta samodejno in brez preverjanja iz tega, da se je fizična oseba, ki je pravno povezana s pravno osebo, ki deluje kot zastopnik in je neodvisna od davčnega zavezanca kot naročitelja ter ima lastno pravno osebnost, nečesa zavedala, ne da bi bila ta fizična oseba pravno povezana z davčnim zavezancem, izpelje, da se je tega zavedal davčni zavezanec, s čimer ni upoštevala določb pogodbe, sklenjene med naročiteljem in zastopnikom, niti tujega prava, ki ureja pravno razmerje trgovskega zastopanja?

2.

Ali je treba člene 167, 168(a) in 178(a) Direktive o DDV razlagati tako, da če davčna uprava ugotovi obstoj krožne verige računov, že samo to dejstvo kot objektivna okoliščina zadostuje, da se dokaže davčna utaja, ali pa mora davčna uprava v tem primeru navesti tudi, kateri člen ali členi v verigi so utajili davek in kakšen je bil njihov modus operandi?

3.

Ali je treba zgoraj navedene člene Direktive o DDV glede na zahteve po sorazmernosti in razumnosti razlagati tako, da se od davčnega zavezanca, tudi če davčna uprava na podlagi

konkretnih okoliščin in primera meni, da bi moral biti skrbnejši, ne more zahtevati, da preveri okoliščine, ki jih je davčna uprava uspela odkriti šele po inšpekcijskem nadzoru, ki je trajal približno pet let in v okviru katerega je bilo treba opraviti številna dodatna preverjanja z uporabo instrumentov javnega prava, tako da varstvo poslovnih skrivnosti davčnih zavezancev ni pomenilo ovire za dokazovanje. Ali v primeru, če se zahteva večja skrbnost, za to, da se potrebna skrbnost šteje za dokazano, zadostuje, da davčni zavezanec svoje preverjanje razširi tudi na okoliščine, ki presegajo tiste, navedene v sodbi Mahagében v zvezi z morebitnimi poslovnimi partnerji, tako da ima notranja pravila o nabavi za preverjanje teh partnerjev, da ne sprejema plačil v naravi, v pogodbe, ki jih sklepa, vključno klavzule o morebitnih tveganjih in preveri tudi druge okoliščine med transakcijo?

4.

Ali je treba zgoraj navedene člene Direktive o DDV razlagati tako, da če davčna uprava ugotovi, da je davčni zavezanec dejavno sodeloval pri davčni utaji, v zvezi s tem zadostuje, da je iz dokazov, ki jih je odkrila, razvidno, da bi davčni zavezanec, ki bi izkazal potrebno skrbnost, lahko vedel, da sodeluje pri davčni utaji, ne da bi bilo z njimi dokazano, da je vedel, da s svojim dejavnim ravnanjem sodeluje pri davčni utaji? Ali mora davčna uprava, če se dokaže dejavno sodelovanje pri davčni utaji, torej da je oseba vedela za to sodelovanje, dokazati goljufivo ravnanje davčnega zavezanca, ki se je kazalo v njegovem usklajenem ravnanju s predhodnimi členi v verigi, ali pa zadošča, da se opre na objektivne dokaze o medsebojnem poznavanju členov v verigi?

5.

Ali je z zgoraj navedenimi členi Direktive o DDV in s pravico do pravičnega sojenja, ki je kot splošno načelo priznana v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in z načelom pravne varnosti skladna praksa davčne uprave, da svojo odločbo utemelji na domnevni kršitvi predpisov s področja varnosti prehranske verige, ki ne vplivajo na izpolnitev davčnih obveznosti davčnega zavezanca ali na kroženje računov, ki jih davčna zakonodaja nikakor ne določa v zvezi z davčnim zavezancem in nikakor ne vplivajo na resničnost transakcij, v zvezi s katerimi je davčna uprava opravila inšpekcijski nadzor, niti na zavedanje davčnega zavezanca, ki se je preverjalo v davčnem postopku?

Če je odgovor na prejšnje vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen:

6.

Ali je v skladu z zgoraj navedenimi členi Direktive o DDV in s pravico do pravičnega sojenja, ki je kot splošno načelo priznana v členu 47 Listine, in z načelom pravne varnosti praksa davčne uprave, da brez posredovanja uradnega organa na področju varnosti prehranske verige, ki je stvarno in krajevno pristojen, ta uprava v svoji odločbi poda ugotovitve glede davčnega zavezanca, za katerega je pristojen ta uradni organ, tako da na podlagi kršitev, ugotovljenih v zvezi z varnostjo prehranske verige – za katero ni pristojna –, izpelje davčne posledice za davčnega zavezanca, ne da bi ta lahko izpodbijal ugotovitev kršitve predpisov s področja varnosti prehranske verige v postopku, ki je neodvisen od davčnega postopka in ki spoštuje temeljna jamstva in pravice strank?

(1) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).